

יהודית נגר: קשה להיות דוגמנית

אין זה שאיפות מרקיעות שח" קים. כל מה שהיא חולמת עליו זה טיול קטן בחו"ל, או להופיע על מסלול הדוגמנות. היא אהבת קולנוע, לרקוד, מסעדות טובות, להתלבש ובכלל, לעשות חיים. עברו שלוש שנים מאז התפרסמו נתונים אלה על יהודית נגר, שהיתה נציגת-השבוע של העולם הזה (1992). וב- שלוש השנים האלה היא הספיקה לממש את שאיפותיה ועוד איך!

אז, לפני שלוש שנים, היתה יהודית ספרית אצל אלכסנדר בתל-אביב. כבת למשפחה תימנית, דתית ומרובת-ילדים, ביקשה יהודית את החופש והעצמאות כבר אחרי שהיתה שנה אחת בחיכון. היא נולדה אומנם בטבריה אבל גדלה ולמדה ביהוד. כשהחליטה לעמוד ברשות עצמה, עברה לתל-אביב והחלה ללמוד ספרות. את הדרך לעולם הדוגמנות פילסה לעצמה במהירות. עם קומה תמירה כמו שלה (1.72 ס"מ), מראה אקזוטי ועיניים היוררות להבות חומות, זה לא היה קשה במיוחד. אחרי שעברה קורס דוגמנות אצל לאה פלטר היא נחטפה על ידי האופינאים. מספר פעמים שלחו אותה לתצור גת-אופנה ישראליות בלונדון, פאריס, וינה וקופנהאגן. לאחרונה אפילו היה נדמה שהאופנה הישראלית עומדת לאבד אותה לטובת אופנאי לונדון. היא שהתה שם חצי שנה, עבדה כדוגמנית בבית-אופינה בריטי וגילתה עולם חדש. אבל פרידה מהחבר הקבוע שלה אילצה אותה לחזור לארץ. לונדון זה לא מקום לנערה לחיית לבד, אומרת יהודית בת ה-22. החלטתי לחזור לארץ שאני אוהבת.

עכשיו היא משמשת כדוגמנית-בית של בית-אופנה ישראלי, מרבה להופיע בתצור גות וכדוגמנית-צילום. זאת עבודה קשה, היא מסכמת, יש המון תחרות בשוק ותככים בין הדוגמניות.

דליה נוריאל: אמא של טייסים

את השירות הצבאי שלה עשתה דליה בת ה-22 בחיל-האוויר במיקצוע טכני בטייסת קרבית, שהעניק לה את התואר: "האמא של הטייסים". במסגרת תפקידה היא היתה אחראית לטיפול בכל הציוד האישי של אנשי הטייסת. כולל זה המצוי במטוס, כמו ציוד ההצלה וכיסא המפלט. היא ממשיכה בכך עד עכשיו, כשהיא נקראת לשירות מילואים.

אם לא נענתה להצעה לחתום קבע זה רק מפני שרצתה קצת חופש כדי לראות את העולם. בינתיים היא עובדת בהנהלת-חשבונות והעולם עדיין מחכה לה. אבל אין מקום לדאגה: דליה עוד תגיע. קודם כל היא צריכה לגמור לראות את הארץ. כבת למשפחה יוצאת ספרד, דור שלישי בארץ, נולדה דליה וגדלה בחולון. אבל עכשיו היא רואה את עצמה כחייפאית לכל דבר, למרות שחיפה משמשת לה רק בסיס, ממנו היא יוצאת בכל פעם לגיחות בכל רחבי הארץ. יש לה המון חברים בכל מקום והיא לא מחמיצה הזדמנות להגיע אליהם. שם, עם החברה שלה, היא נוהגת לעשות דבר שלא תעשה בפומבי, בפני קהל זר: לפרוט על גיטרה ולשיר. לנגן למדה מגיל צעיר. לשיר הספיקה כבר במקלות כמו מקהלת צדי-קוב הנודעת או מקהלת מנשה לברין.

דליה, שהיתה בנעוריה חניכת השומר-הצעיר, מעדיפה בילויים במקומות שקטים, הרחק מן ההמון הסוער, ערבים שקטים בחברת ידידים או יציאה לפאבים של בתי-מלון עם אווירה בינלאומית. שם היא טועמת אולי מקצת מטעמו של החלום הגדול שלה: חוץ-לארץ. באיחור של כר שנה היא עומדת לקבל סוף-סוף את מתנת השחרור שלה: טיול למדינות סקנדינביה. ואולי עוד יותר, כי אצל דליה, צעירה ספונטאנית שאינה מתכנתת את צעדיה מראש, הכל אפשרי.

